

บันทึก

เรื่อง การตีความมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๗๙

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๓) ได้พิจารณา ปัญหาเรื่องการตีความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๗๙ ซึ่งกรม เลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งมา (โดยหนังสือที่ ฎ. ๕๓๗๒/๒๕๘๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ศกนี้) พร้อมด้วยผู้แทนกระทรวงกลาโหมแล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า ถ้อยคำที่ใช้ในมาตรา ๓๖ นั้น อาจตีความได้เป็น สองนัย ดังที่กระทรวงกลาโหมแจ้งมา นัยหนึ่ง คือ เมื่อทหารต้องคำพิพากษาให้จำคุกหนึ่งปี (จะ โดยคำพิพากษารั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ดี) ก็ปลดเป็นกองหนุนประเภทที่ ๒ ได้ทันที โดยไม่ต้อง รอให้รับโทษอยู่จนครบเสียก่อน อีกนัยหนึ่ง จะปลดทันทีไม่ได้ต้องรอให้ทหารผู้นั้นรับโทษอยู่จน ครบหนึ่งปีเสียก่อน (จะเป็นการรับโทษครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ดี)

แม้ถ้อยคำในมาตรา ๓๖ อาจจะตีความได้เป็นสองนัยดังกล่าวแล้วก็ดี กรรมการ ร่างกฎหมายเห็นว่า จะตีความไปในทางที่ว่าทหารจะต้องได้รับโทษจนครบกำหนดเสียก่อน จึงจะ ปลดเป็นกองหนุนได้นั้น ฟังไม่สนิท เพราะคำว่า “ต้องจำคุก” ไม่ได้หมายความว่าถึงอดีตเสมอไป ในทางภาษาไทยอาจหมายถึงปัจจุบันก็ได้ เช่น เมื่อศาลพิพากษาให้จำคุกผู้ใด ก็เรียกกันว่าผู้นั้น เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกหรือต้องจำคุก คำว่า “จำขังหรือจำคุก” อาจใช้เป็นคำบังคับ (Imperative) ไม่ได้หมายความว่า จะต้องได้รับโทษจนครบกำหนดเสียก่อน นอกจากนี้ คำว่า “ทันที” ในมาตรา ๓๖ ก็ยังสนับสนุนว่าให้ปลดได้ในทันทีเมื่อต้อง “คำพิพากษาให้จำขังหรือ จำคุก” ดังกล่าวแล้ว ถ้าประสงค์จะให้ปลดเมื่อต้องโทษครบกำหนดแล้ว ก็คงจะบัญญัติไว้ชัดเจน ว่าให้ปลดเมื่อพ้นโทษแล้ว คงไม่ใช่คำว่า “ทันที” ประกอบ

เมื่อพิจารณามาตรา ๓๖ เทียบเคียงกับมาตรา ๓๕ และ ๓๗ แล้ว ยังมีเหตุที่จะ สนับสนุนให้ตีความว่า ให้ปลดเป็นกองหนุนได้ทันทีที่ต้องจำขังหรือจำคุก เพราะในหมวดที่ ๖ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๗๙ มีการปลดพ้นราชการทหารอยู่ ๓ กรณีเท่านั้น มาตรา ๓๕ เป็นเรื่องปลดเมื่ออายุครบกำหนดปลดแล้ว ส่วนมาตรา ๓๗ เป็นเรื่องปลดก่อนครบ กำหนด เพราะมีเหตุมาขัดขวางมิให้รับราชการทหารได้ มีทางที่จะเข้าใจได้ว่า มาตรา ๓๖ ก็เป็น เรื่องปลดก่อนครบกำหนดอย่างเดียวกับมาตรา ๓๗ เป็นแต่บัญญัติเหตุที่จะปลดไว้ต่างกันเท่านั้น โดยมาตรา ๓๗ เป็นเรื่องไม่สามารถรับราชการทหารเพราะเหตุพิการทุพพลภาพ ส่วนมาตรา ๓๖ เป็นเรื่องไม่สามารถรับราชการทหารเพราะต้องโทษ แต่ผลควรจะเป็นอย่างเดียวกัน คือ ให้ปลด ได้ทันที มิฉะนั้นการเป็นทหารจะเป็นแต่ในนาม เพราะในระหว่างที่รับโทษ ย่อมไม่สามารถจะ ได้รับการฝึกฝนในวิชาทหารได้

ผู้แทนกระทรวงกลาโหมชี้แจงว่า ความประสงค์ของมาตรา ๓๖ นั้น คือ ทางราชการทหารไม่พึงประสงค์จะได้ทหารที่ประพฤติดนไม่สมเกียรติยศของทหารไว้ในราชการทหาร ทหารที่ต้องคำพิพากษาจำคุก (ซึ่งถึงที่สุด) ทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศทหาร และทำให้เพื่อนทหารด้วยกันต้องเสื่อมเสียเกียรติยศไปด้วยโดยความประพฤติชั่วของตน จึงไม่ควรจะให้เป็นทหารต่อไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวแล้ว กรรมการร่างกฎหมายจึงเห็นว่า ควรตีความมาตรา ๓๖ นี้ไปโดยนัยที่ว่า กระทรวงกลาโหมมีอำนาจที่จะปลดทหารผู้ต้องคำพิพากษาให้จำขังหรือจำคุก มีกำหนดหนึ่งปีหรือกว่านั้นขึ้นไปได้ทันที กล่าวคือ เมื่อโทษตามคำพิพากษานั้นๆ รวมเป็น ๑ ปีก็ปลดได้ โดยไม่ต้องรอให้รับโทษอยู่จนครบกำหนดโทษเสียก่อน

(ลงนาม)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๔๐